

**លក្ខណៈ រូបរាង និងសារសំខាន់ក្នុងវិស័យវប្បធម៌នៃកូណ្ឌី
នៅស្ថានីយបុរាណវិទ្យា**

Characteristics, Form, and Cultural Significance of the Kendi Found at
the Cheung Ek Archaeological Site

ដោយ : បណ្ឌិត ផុន កសិកា

ប្រធានវិទ្យាស្ថានមនុស្សសាស្ត្រនិងវិទ្យាសាស្ត្រសង្គម
រាជបណ្ឌិត្យសភាកម្ពុជា

សេចក្តីផ្តើម

ចំណេះដឹងអំពីកុលាលក្ខណ៍អាចជួយបង្ហាញពីការយល់ដឹងអំពីសេដ្ឋកិច្ច និងរចនាសម្ព័ន្ធសង្គម ការបែងចែកកម្លាំងពលកម្ម និងការរៀបចំបរិស្ថាន អេកូសាស្ត្ររបស់សង្គម។ ទោះបីការសិក្សាកុលាលក្ខណ៍ខ្មែរមិនបានធ្វើឱ្យជំនួលលំទូលាយ និងស៊ីជម្រៅដូចការសិក្សាសំណង់ ប្រាសាទធំៗ ការងារស្រាវជ្រាវលើវិជ្ជានេះបានចាប់ផ្តើមតាំងពីដើមសតវត្សរ៍ទី១៩មកម្ល៉េះ។ កុលាលក្ខណ៍ផ្ទុយយកពីស្ថានីយបុរេប្រវត្តិសាស្ត្រ ដូចជាស្ថានីយសំរោងសែន ស្ថានីយម្លូព្រៃ ស្ថានីយល្អាងស្ពាន និងស្ថានីយភូមិមូល បានកំណត់ដើម្បីធ្វើការសិក្សាស្រាវជ្រាវ។ រហូតដល់បច្ចុប្បន្ន ចំណេះដឹងកុលាលក្ខណ៍ផ្ទុយសម័យកាលបុរេប្រវត្តិសាស្ត្រទទួលបានពីកំណាយរបស់លោក Louis Malleret នៅស្ថានីយអូកែវក្នុងប្រទេសវៀតណាម

មុនសម័យសង្គ្រាមលោកលើកទី២ (Stark 2003)។ កំណាយរបស់លោក Bernard Philippe Grosslier នៅស្ថានីយសម្បូណ៍ព្រៃគុក ផ្តល់ព័ត៌មានបន្ថែមលើកុលាលក្ខណ៍ផ្ទុយសម័យប្រវត្តិសាស្ត្រ។ ការសិក្សាស្រាវជ្រាវបន្តបន្ទាប់មកទៀតនៅស្ថានីយអង្គរវប្បវិដោយក្រុមគម្រោងបុរាណវិទ្យាដីសណ្តទន្លេមេគង្គ (Lower Mekong Archaeological Project) នៅ ឆ្នាំ ១៩៩៦ បានបង្កើតសម្ព័ន្ធមួយដំបូងស្តីអំពីកុលាលក្ខណ៍ដែលមានស្រទាប់ដីច្បាស់លាស់ ដែលតាមរយៈព័ត៌មាននេះយើងអាចកសាងឡើងវិញកាលប្រវត្តិនៃប្រភេទកុលាលក្ខណ៍សម្រាប់ក្នុងតំបន់ (Stark et al. 1999)។ នៅពេលស្របគ្នានេះដែរ មានសេវ៉ាម៉ិចជាច្រើនដែលបានសិក្សាដែលមានសេវ៉ាម៉ិចមានសារធាតុរលោងរកឃើញនៅក្នុងតំបន់អង្គរ (Grosslier 1981, Darith 2000, Rooney 2000, Franiatte 2000, Aoyagi 2000)។

កុលាលកាជន៍ផ្ទុយខ្មែរសម័យទំនើប គឺជាមុខវិជ្ជាមួយសម្រាប់អ្នកសិក្សាស្រាវជ្រាវ ស្វែង យល់ពីការវិវត្តន៍នៃផលិតកម្មកុលាល កាជន៍ខ្មែរក្នុងប្រទេសកម្ពុជា (Cort 2000; and Muan 2000)។

១. ប្រវត្តិនៃការសិក្សាពីកុលាលកាជន៍ នៅស្ថានីយដ៏ងងឹត

ស្ថានីយដ៏ងងឹតចាប់ផ្តើមសិក្សាស្រាវ ជ្រាវ ទោះបីស្ថិតក្នុងទម្រង់តូចយ៉ាងណាក្តី យើងបានទទួលលទ្ធផលជាបន្តបន្ទាប់ចាប់ តាំងពីឆ្នាំ២០០០ រហូតដល់បច្ចុប្បន្ន។ ការសិក្សា ពីកុលាលកាជន៍នៅ ស្ថានីយដ៏ងងឹតអាចធ្វើ ទៅបានដោយសារមានទិន្នន័យ ក៏ដូចជា បុរាណវត្ថុនៅមានលើស្ថានីយនោះ។ សំណល់ រកឃើញមានច្រើនដូចជា គ្រឿងសំណង់ ប្រាសាទបុរាណ ជាពិសេសរកឃើញនៅក្នុង បរិវេណវត្ថុដើងឯក។ ក្រៅពីសម្ភារៈវប្បធម៌ ខាងលើ ស្ថានីយដ៏ងងឹតមានបណ្តែកកុលាល កាជន៍នៅរាយប៉ាយលើស្រទាប់ផ្ទៃលើជាច្រើន។ ការសិក្សាស្រាវជ្រាវធ្វើទោកន្លងមក បានរក ឃើញកុលាលកាជន៍ ព្រមទាំងឡជាមួយផង។

ក-ការសិក្សាពីកុលាលកាជន៍នៅ ស្ថានីយដ៏ងងឹតមុនឆ្នាំ២០០៧

ស្ថានីយបុរាណដើងឯករកឃើញថ្មីៗ នេះ នៅក្នុងឆ្នាំ២០០០ នៅពេលដែលលោក

ផុន កសិកា សិក្សាស្រាវជ្រាវសម្រាប់សរសេរ និក្ខេបបទបញ្ចប់បរិញ្ញាបត្រជាន់ខ្ពស់នៅរាជ បណ្ឌិត្យសភាកម្ពុជា។ ការសិក្សានោះក៏បាន ប្រមូលកុលាលកាជន៍សម្រាប់វិភាគ។ គួរកត់ សម្គាល់ដែរ កាជន៍ភាគច្រើនជាប្រភេទកាជន៍ រឹងមានសារធាតុរលោង និងគ្មានសារធាតុ រលោង ព្រមទាំងកុលាលកាជន៍ផ្ទុយជាមួយ គ្នាដែរ ក៏ប៉ុន្តែកុលាលកាជន៍ផ្ទុយមានចំនួន តិចតួចបើប្រៀបធៀបជាមួយកុលាលកាជន៍ រឹង។ កុលាលកាជន៍ដែលយើងប្រមូលបាន គឺ បានមកពីស្រទាប់លើ។ បំណែកកុលាលកាជន៍ ភាគច្រើន រើសនៅទីកន្លែងក្បែរឡដុតកុលាល កាជន៍ (ផុន កសិកា ២០០២)។ កុលាលកាជន៍ ដែលរើសមកនោះ មានទាំងបំណែកតូច និងធំ ប៉ុន្តែមិនមានរូបរាងនៅល្អទាំងមូលទេ ទោះបី ប្រហែលមានក្នុងដៃប្រជាជនរក្សាទុក។ បំណែកកុលាលកាជន៍ គឺជាបំណែកមាត់ បាត ក្មេង ជំពូយ និងត្ន។

តាមរយៈការអង្កេត យើងអាចចាត់ថ្នាក់ បំណែកទាំងនោះជាពីរប្រភេទធំៗ គឺប្រភេទ កុលាលកាជន៍ផ្ទុយដែលដុតក្នុងកំដៅទាប និងប្រភេទកុលាលកាជន៍រឹងដុតក្នុងកំដៅខ្ពស់។ ប្រភេទកុលាលកាជន៍រឹងជួនកាលមានលាប សារធាតុរលោងនៅផ្ទៃខាងក្រៅ។ ក្រៅពីនោះ យើងសង្កេតឃើញពីបច្ចេកទេសផលិតខ្លះៗ ដូចជាការប្រើកង់ឈ្នួលបង្វិល ឬ អន្ទោក ដើម្បី

សួនឱ្យចេញជារូបរាងកាជន៍ឡើង។ យើងអាចសន្និដ្ឋានបែបនេះដោយសារនៅផ្ទៃកាជន៍មែងមានស្នាមខ្សែតូចៗរាងជារង្វង់។ តាមរយៈរូបរាងនិងបច្ចេកទេស កុលាលកាជន៍ដែលរកឃើញទាំងនោះប្រហែលផលិតនៅសម័យក្រោយអង្គរ ហើយប្រភេទនេះសោត ក៏មានរកឃើញនៅស្ថានីយកែវជើងឯកដែរ ដូចជាស្ថានីយស្រែអំពិលស្ថិតក្នុងឃុំឈើទាល ស្រុកគៀនស្វាយ ខេត្តកណ្តាល នៅស្ថានីយម្នាក់ ស្ថិតក្នុងឃុំម្នាក់ ស្រុកអង្គស្នួល ខេត្តកណ្តាល និងស្ថានីយកំផ្លង់ស្ថិតក្នុងស្រុកមុខកំពូល ខេត្តកណ្តាល។ នេះគឺជាការសន្និដ្ឋានតាមរយៈរូបរាង ថ្នាំរលោង និងក្បាច់ដែលមានលើកាជន៍ ក៏ប៉ុន្តែការសិក្សាវិភាគកាលបរិច្ឆេទវិទ្យុសកម្មជូន ចាំបាច់ត្រូវតែធ្វើដើម្បីបញ្ជាក់អំពីអាយុកាលនៃការផលិតកុលាលកាជន៍រឹងស្ថានីយជើងឯក។

កុលាលកាជន៍ដែលរកឃើញនៅស្ថានីយជើងឯកកន្លងមកនេះភាគច្រើនជាប្រភេទខូចគុណភាពដែលគេបោះចោល ដោយសារខូចគុណភាពនៅពេលដុតរួច ឬដោយសារបែកនៅពេលយកចេញពីឡ ឬដោយសារដុតកម្ដៅមិនគ្រប់ ឬដុតលើសកំដៅក៏មាន។ ដូច្នេះហើយសួនតែងតែបោះវត្ថុខូចគុណភាពនោះ ចោលនៅក្បែរឡនោះតែម្តង។

លក្ខណៈរបស់កុលាលកាជន៍នៅស្ថានីយជើងឯក គឺមានគ្រាប់ថ្មបាយក្រៀមក្នុងសាច់

កាជន៍ និងមានខ្យល់ ឬរន្ធព៉ោងក្នុងសាច់កាជន៍។ ជាធម្មតា បើផលិតផលដុតហើយអាចយកទៅប្រើបាន គឺមិនមានខ្យល់ក្នុងសាច់កាជន៍ទេ។ លក្ខណៈនេះអាចបង្ហាញថា សួនបន្ថែមគុណភាព ទៅលើសាច់កាជន៍ ឬជាលក្ខណៈធម្មជាតិកើតឡើងដោយសារដីឥដ្ឋមានសារធាតុផ្សេងៗក្នុងនោះ។ នេះប្រហែលមកពីការធ្វេសប្រហែសរបស់សួន មិនបានយកចិត្តទុកដាក់ យកកំទេចកំទីចេញឱ្យអស់ពីដីឥដ្ឋ ឬមិនបានដំដីឥដ្ឋឱ្យហាប់ណែនល្អ មុននឹងយកទៅសួនឱ្យចេញជារូបរាងកាជន៍។

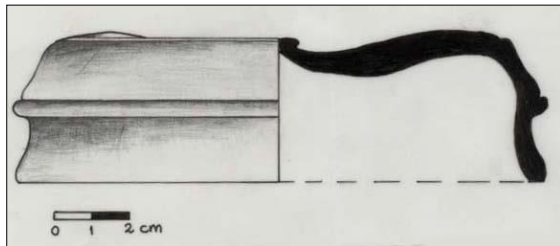
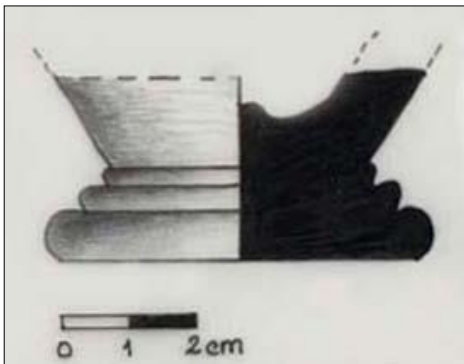
បច្ចេកទេសធ្វើសារធាតុរលោងគឺជាកស្មតាងមួយបង្ហាញពីសំណល់រលោងនៅលើកាជន៍ ដែលរកឃើញ។ ការសិក្សាលម្អិតអំពីបច្ចេកទេសធ្វើសារធាតុរលោងមិនទាន់បានសិក្សានៅឡើយទេ។ ដូចបានលើកឡើងខាងលើ គេប្រើបច្ចេកទេសដុតកុលាលកាជន៍រឹងដោយដុតក្នុងកំដៅខ្ពស់ និងបច្ចេកទេសដុតកុលាលកាជន៍ផុយក្នុងកំដៅទាប។

ការវិភាគផ្សេងៗទៀតអាចធ្វើទៅបាននិងផ្តល់ព័ត៌មានយល់ដឹងអំពីការផលិតកុលាលកាជន៍នៅស្ថានីយជើងឯក។ យើងសន្និដ្ឋានជាបណ្តោះអាសន្នថា ផលិតកម្មកុលាលកាជន៍ នៅតំបន់ជើងឯកប្រហែលជាឧស្សាហកម្មផលិតកុលាលកាជន៍ដ៏សំខាន់មួយ

និងជាកន្លែងដោះដូរបច្ចេកទេសនៅក្នុងសម័យ
អង្គរ និងក្រោយអង្គរ។

បំណែកបាតកាជន៍មានរន្ធខ្យល់

គម្របកាជន៍រឹងមានថ្នាំរលោងពណ៌ត្នោត

គម្របកាជន៍រឹងមានថ្នាំរលោងពណ៌ត្នោត

បាតកាជន៍រឹងមានថ្នាំរលោងពណ៌ត្នោត

បំណែកបាតធ្វើជាកាជន៍រឹងដុតក្នុងកម្ដៅទាប

**ខ-ការសិក្សាពីកុលាលភាជន៍
កំណាយឆ្នាំ២០០៧**

នៅខែកុម្ភៈ-មីនា ឆ្នាំ២០០៧ យើងបានធ្វើកំណាយស្រាវជ្រាវមួយនៅស្ថានីយបន្ទាយមូលជើងឯក (ផ្ទុន កសិកា ២០០៧)។

គោលបំណងនៃការធ្វើកំណាយគឺចង់សិក្សាស្រាវជ្រាវភូមិមូលនៅជើងឯក៖

- ដើម្បីកត់ត្រាតាមបែបវិទ្យាទូរវាលព័ត៌មាន ទាក់ទងនឹងភូមិមូល តាមរយៈការវិធីសាស្ត្រសិក្សាថ្មីៗ និងបច្ចេកវិទ្យាភូមិសាស្ត្រ។

- ដើម្បីផលិតឯកសារ តាមរយៈការធ្វើកំណាយ ធ្វើផែនទី ការប្រមូលសមុប្បាយនៅស្រទាប់លើការវិភាគជាដើម ទាក់ទងនឹងសំណួរ រជាគន្លឹះអំពីការតាំងទីលំនៅ និងការវិវត្តទីលំនៅដ្ឋាន។

ក្នុងរយៈពេលមួយសប្តាហ៍ដំបូងនៃការធ្វើកំណាយ ឡដុតកុលាលភាជន៍មួយបានរកឃើញនៅជ្រុងខាងជើងឈាងខាងកើតនៃភូមិមូល ហើយឡមួយនេះត្រូវបំផ្លាញដោយសារម្ចាស់ដីកប្រឡាយ ដោយយកប្រឡាយនោះធ្វើជាព្រំដីរបស់ខ្លួន។ ការដកប្រឡាយនេះបានបំផ្លាញរចនាសម្ព័ន្ធឡមួយភាគធំ។ យើងឃើញមានបំណែកកុលាលភាជន៍នៅរាយប៉ាយយ៉ាងច្រើនក្បែរឡ។ កុលាលភាជន៍ដែលឃើញនៅលើដីទាំងនោះជាប្រភេទកុលាលភាជន៍ផុយមានលក្ខណៈសម្គាល់ស្រដៀងនឹងកុលាល

ភាជន៍មកពីអង្គរបូរី (ផ្ទុន កសិកា ២០០២)។ ក្នុងចំណោមបំណែកកុលាលភាជន៍ទាំងអស់បំណែកដែលគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ជាងគេគឺជំពូយនៃកុណ្ឌី។ ដោយសារវត្តមានកុលាលភាជន៍ទាំងនោះ យើងសម្រេចចិត្តធ្វើកំណាយដើម្បីសិក្សាពីរចនាសម្ព័ន្ធឡដែលបំផ្លាញនេះ។

ការសិក្សាវិភាគកុលាលភាជន៍ដែលយកពីស្ថានីយធ្វើឡើង ដោយវិភាគទាំងកុលាលភាជន៍ដែលយកពីរណ្តៅកំណាយឡ និងរណ្តៅកំណាយនៅទីតាំងផ្សេងៗ ព្រមទាំងកុលាលភាជន៍រើសពីស្រទាប់លើនៃស្ថានីយបន្ទាយមូលជើងឯក។

ក្រោយពីការធ្វើវិភាគ លោក ទេព សុខាបានជួសជុលនិងតំឡើងភាជន៍ឡើងវិញ។ កុលាលភាជន៍ ចំនួន៩បានរៀបឱ្យមានទ្រង់ទ្រាយពេញឡើងវិញ។

ក្រៅពីការធ្វើវិភាគ យើងបានបញ្ជូនគំរូជូនសម្រាប់ធ្វើវិភាគកាលបរិច្ឆេទវិទ្យុសកម្មជូន។ យើងបានបញ្ជូនជូន២ដុំទៅប្រទេសនូវវែលហ្សឡង់ និងវិភាគកាលបរិច្ឆេទដោយអ្នកស្រីបណ្ឌិត Dr. Nancy Beavan។

កុលាលភាជន៍គឺជាវត្ថុវប្បធម៌មួយដែលរមែងមានច្រើនជាងគេក្នុងស្ថានីយបុរាណវត្ថុវិទ្យានីមួយៗ។ កុលាលភាជន៍នៅជើងឯក រកឃើញច្រើនជាងគេ គឺប្រភេទកុលាលភាជន៍រើសពីស្រទាប់លើ ទោះបីយើង

ធ្វើកំណាយ និងប្រមូលកុលាលភាជន៍ពីរណ្តៅ
កំណាយក៏ដោយ។ ប៉ុន្តែ កុលាលភាជន៍ភាគ
ច្រើនជាបំណែក មិនមានរូបរាងពេញលេញ។

មានតែកុលាលភាជន៍ប្រភេទផ្ទុយរក
ឃើញនៅភូមិមូលជើងឯក លើកលែងតែ
កុលាលភាជន៍ ដែលរើសនៅស្រទាប់អាចជា
ប្រភេទកុលាលភាជន៍រឹង។

២. កុណ្ឌិនៅស្ថានីយដ៏ឯក

កុណ្ឌី គឺជាក្រុម ឬផ្ទាំងសម្រាប់ដាក់ទឹក
ធ្វើនៅតំបន់អាស៊ីអាគ្នេយ៍ នៅកំឡុងចុង
សតវត្សរ៍ទី១ និងដើមសតវត្សរ៍ទី២ (Barbara
Ann Kipfer: 2007 163)។ កុណ្ឌី ជាប្រភេទមួយ
ល្បីល្បាញនៅតំបន់អាស៊ីអាគ្នេយ៍។ កុណ្ឌីមាន
តួនាទីសំខាន់ខ្លាំងសម្រាប់ប្រើប្រាស់ក្នុងវិស័យ
សាសនា ក៏ដូចជាក្នុងជីវិតប្រចាំថ្ងៃរបស់មនុស្ស
នៅសម័យបុរាណ។ កុណ្ឌីអាចធ្វើពីសម្ភារៈមាន
តម្លៃដូចជា មាស ប្រាក់ ឬទង់ដែងមាន បង្ហាញ
នៅតាមបដិមា និងគំនូរ ដែល គេប្រើជា
កេតនភណ្ឌរបស់ព្រះព្រហ្ម ព្រះឥសូរ ឬព្រះ
សេអារ្យមេត្រីយ និងលោកឥសូរ កាន់ជាប់
ក្នុងដៃ។ គេប្រើកុណ្ឌីជាវត្ថុដាក់ទឹកពិសិដ្ឋក្នុង
ពិធីសាសនាក្នុងពិធីឡើងគ្រងរាជរបស់ព្រះ
មហាក្សត្រ តម្រូវឱ្យព្រះមហាក្សត្រលាងសំអាត
ខ្លួននិងទឹកពិសិដ្ឋដែលជានិមិត្តរូបនៃសិទ្ធិកម្ម
ហើយ ទឹកនោះ គេយកទៅទូលិសិដ្ឋនានា

ហើយព្រះគឺជាអ្នកដែលធ្វើប្រសិទ្ធិឱ្យទឹកនោះ
ក្លាយជា ទឹកពិសិដ្ឋ
(http://rooneyarchive.net/articles/kendi/kendi_album/kendi.htm)។ កុណ្ឌី ក៏សំដៅលើ ថូមាន
ជំពូយ។ លោក Heidi Tan បានពិភាក្សាថា
កុណ្ឌីប្រហែលធ្វើឡើងសម្រាប់ដាក់ និងចាក់
ទឹក ក្នុងពិធីសាសនា។ រូបរាងមានមាត់ និង
ជំពូយ ប៉ុន្តែគ្មានដៃកាន់ គឺជាថូចាក់ទឹកក្នុងពិធី
បុណ្យផ្សេងៗ ដែលភាសាសំស្ក្រឹតហៅថា
កុណ្ឌីកា ឬកុណ្ឌី។ គេគិតថា កុណ្ឌីបានបែក
សាយក្នុងតំបន់ដីសណ្តទន្លេមេគង្គនៅកំឡុង
ពេលសហវត្សទី១នៃគ្រិស្តសករាជ ឬអាចមុន
នោះទៀត (Heidi 2003: 111)។ កុណ្ឌី មិនមាន
លាបថ្នាំរលោងបានផលិតយ៉ាងច្រើននៅតំបន់
អាស៊ីអាគ្នេយ៍សម័យដំបូង។ ដូចជាប្រទេស
កម្ពុជា ឥណ្ឌូ នេស៊ី ឡាវ ម៉ាឡេស៊ី ភូមា
ហ្វីលីពីន ថៃ និងវៀតណាម ក៏ប៉ុន្តែនៅមិនទាន់
មានការសិក្សាស្រាវជ្រាវច្បាស់លាស់ទីតាំង
ធ្វើនៅឡើយដើម្បីសិក្សាពីផលិតកម្មកុណ្ឌី
(http://rooneyarchive.net/articles/kendi/kendi_album/kendi.htm)។ ការសិក្សាពីរូបរាងកុលាល
ភាជន៍នៅស្ថានីយទ្វារវតីបង្ហាញថា ឥណ្ឌូនាំ
ចូលកុណ្ឌី ច្រើនប្រភេទ។ ប្រភេទកុណ្ឌីមួយ
ដែលមានចំនួនច្រើនជាងគេគឺពពួកមាន
ជំពូយ។ ថូមានជំពូយ (កុណ្ឌី)យកពីកំណាយ
នៅស្ថានីយទ្វារវតីមានពីរប្រភេទ (Indrawooth

1985:49)។ មានរបាយការណ៍បុរាណវត្ថុវិទ្យាជាច្រើននៅតាមស្ថានីយផ្សេងៗក្នុងអាស៊ីអាគ្នេយ៍ រៀបរាប់ពីកុណ្ឌិយ ឧទាហរណ៍ដូចជា ស្ថានីយ Beikthano ស្ថានីយអូរកែវ ស្ថានីយសម្បូណ៍ ព្រៃគុកក្នុងប្រទេសកម្ពុជា និងស្ថានីយបុរាណនៅប្រទេសជ្រោយឧបទ្វីបម៉ាឡេ និងនៅប្រទេសឥណ្ឌូនេស៊ី (Indrawoath 1985: 50)។ កន្លែងមកមានអ្នកស្រាវជ្រាវបារាំង ខ្មែរខ្លះបានប្រមូលកុណ្ឌិយមកពីស្ថានីយជាច្រើនក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។ កុណ្ឌិយមកពីក្រុងអង្គរវត្តជាជាតិកុណ្ឌិយធ្វើពីកុលាលកាជន៍ផុយដីមីដ្ឋល្អ។ ប្រភេទកុលាលកាជន៍ផុយដីមីដ្ឋល្អរកឃើញច្រើនអង្គរវត្ត និងស្ថានីយក្បែរនោះ ហើយកុលាលកាជន៍ប្រភេទនេះស្ថិតក្នុងវណ្ណាកំណាយ ក្នុងស្រទាប់ AB-3 ដែលត្រូវគ្នានឹងអាយុកាលវិភាគវិទ្យាសកម្មជូន នាសតវត្សរ៍ទី៥ ដល់ទី៨ (Stark 2003: 219)។

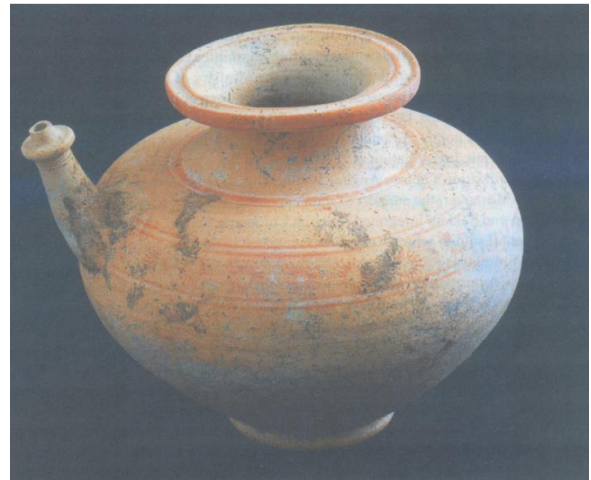

ឧទាហរណ៍នៃថ្មដាក់កុលាលកាជន៍ផុយដីមីដ្ឋ (កុណ្ឌិយ) មកពីអង្គរវត្ត

ប្រភព ៧៖ Miriam Stark, "Angkor Borei and the Archaeology of Cambodia's Delta Mekong" in *Art and Archaeology of Funan Pre-Khmer*

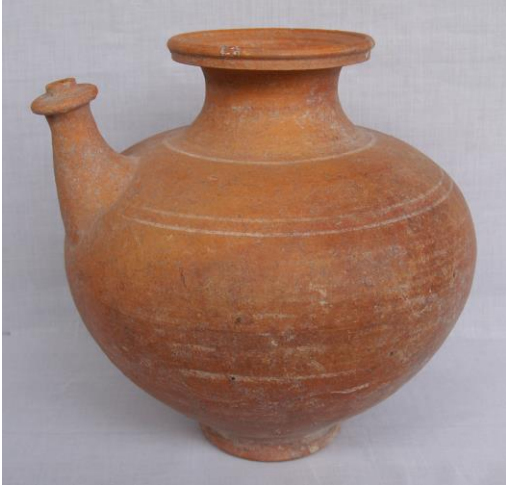
Kingdom of the Lower Mekong, Orchid Press Bangkok 2003, page. 94

ស្ថានីយភូមិស្វាយគឺជាស្ថានីយយុគដែក មានទីតាំងនៅភាគខាងជើងប្រទេសកម្ពុជា ក្នុងខេត្តបន្ទាយមានជ័យ។ លោក Yashinori Yasuda បានបើករណ្តៅកំណាយយ៉ាងធំក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រប្រទេសកម្ពុជា ហើយលោករកឃើញកុណ្ឌិយចំនួន៥ពីរណ្តៅកំណាយ (Yasuda 2008)។

កុណ្ឌិយមកពីស្ថានីយភូមិស្វាយ (Courtesy of Yashinori and Chuch Phoeun)

មានកុណ្ឌិយមួយចំនួនកំពុងដាក់តាំងនៅវត្តបូរក្នុងខេត្តសៀមរាប។ កុណ្ឌិយទាំងនោះភាគច្រើនជាសម្បត្តិយុគមកពីស្ថានីយភូមិស្វាយ ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ។

កុណ្ឌីនៅវត្តបួរ ខេត្តសៀមរាប (Tep Sokha courtesy)

ក្នុងពេលធ្វើកំណាយនៅក្រុមស្រាវជ្រាវ
រកឃើញបំណែកកុណ្ឌី ដំបូងកុណ្ឌីនៅរណ្តៅ
និងស្រទាប់ផ្ទៃលើនៃស្ថានីយ។ កុណ្ឌីស្ថានីយ
ដើងឯកយកចេញពីរណ្តៅកំណាយក្នុងស្រទាប់
ដី ដែលយើងបានយកគំរូវិភាគជូន ទៅវិភាគ
កាលបរិច្ឆេទជូន។ លទ្ធផលកាលបរិច្ឆេទ
បង្ហាញថា ស្រទាប់ដីនោះមានកាលបរិច្ឆេទ
ក្នុងសតវត្សរ៍ទី ៤-៦ នៃគ្រឹស្តសករាជ។

INSTITUTE OF GEOLOGICAL AND NUCLEAR SCIENCES LTD.
PO Box 31312, Lower Hutt, New Zealand
Phone (+64 4) 570 4671, Fax (+64 4) 570 4657

RADIOCARBON CALIBRATION REPORT

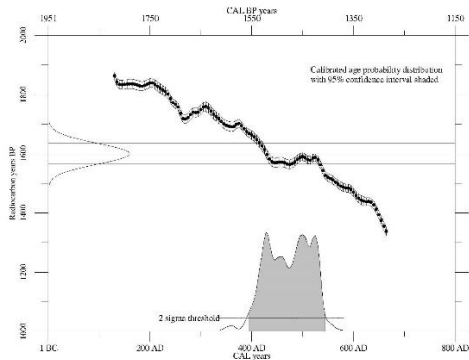
NZA 29208 CONVENTIONAL RADIOCARBON AGE 1600 ± 35 years BP

Atmospheric data from Reimer et al (2004);

PI Reimer, MGL Baillie, E Bard, A Bayliss, JW Beck, C Bertrand, PG Blackwell,
CT Buck, G Burr, KH Cutler, PJ Damon, BJ Edwards, RG Fairbanks, M Friedrich,
TP Guilderson, KA Hagen, B Kromer, FG McCormac, S Manning, C Bronk Ramsey,
RW Reimer, S Remane, JR Sertson, M Stuiver, S Talamo, JW Taylor,
J van der Plicht, and CF Weyhenmeyer (2004), Radiocarbon 46:1029-1058

CALIBRATED AGE in terms of confidence intervals (Smoothing parameter: 0, Offset: 0)

68% confidence interval is 419 AD to 444 AD	1551 BP to 1506 BP (19.0% of area)
plus 449 AD to 484 AD	1501 BP to 1486 BP (9.8% of area)
plus 485 AD to 533 AD	1467 BP to 1417 BP (99.3% of area)
95% confidence interval is 394 AD to 544 AD	1556 BP to 1406 BP (95.1% of area)

លោក ទេព សុខា យកកុណ្ឌីចេញពីរណ្តៅកំណាយ
នៅឆ្នាំ២០០៧

ទិដ្ឋភាពក្រុមស្រាវជ្រាវយកកុលាលភាជន៍ចេញពី
រណ្តៅកំណាយ

INSTITUTE OF GEOLOGICAL AND NUCLEAR SCIENCES LTD.
PO Box 31312, Lower Hutt, New Zealand
Phone (+64 4) 570 4671, Fax (+64 4) 570 4657

RADIOCARBON CALIBRATION REPORT

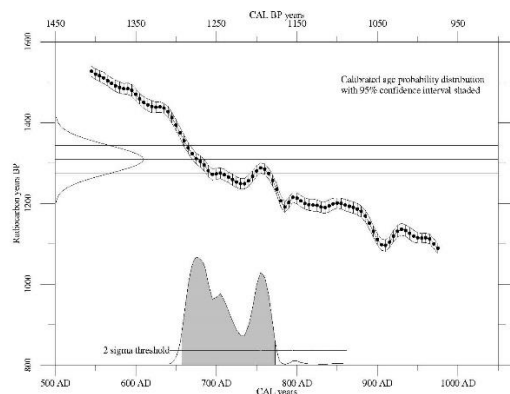
NZA 29252 CONVENTIONAL RADIOCARBON AGE 1309 ± 35 years BP

Atmospheric data from Reimer et al (2004);

PI Reimer, MGL Baillie, E Bard, A Bayliss, JW Beck, C Bertrand, PG Blackwell,
CT Buck, G Burr, KH Cutler, PJ Damon, BJ Edwards, RG Fairbanks, M Friedrich,
TP Guilderson, KA Hagen, B Kromer, FG McCormac, S Manning, C Bronk Ramsey,
RW Reimer, S Remane, JR Sertson, M Stuiver, S Talamo, JW Taylor,
J van der Plicht, and CF Weyhenmeyer (2004), Radiocarbon 46:1029-1058

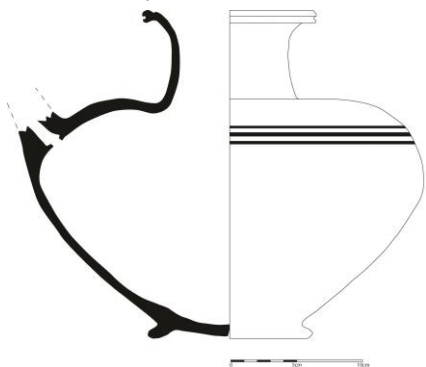
CALIBRATED AGE in terms of confidence intervals (Smoothing parameter: 0, Offset: 0)

68% confidence interval is 663 AD to 709 AD	1287 BP to 1241 BP (48.4% of area)
plus 747 AD to 766 AD	1203 BP to 1184 BP (19.1% of area)
95% confidence interval is 657 AD to 773 AD	1293 BP to 1177 BP (95.2% of area)

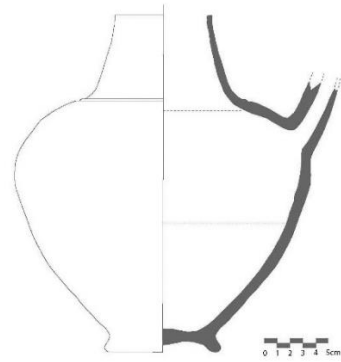
ក្រោយពីយកកុណ្ឌីពីរណ្តៅកំណាយ
លោក ទេព សុខា ដែលជាអ្នកជំនាញអភិរក្ស
កុលាលភាជន៍យកកុណ្ឌីទៅធ្វើវិភាគនិងរៀបចំ
ឡើងវិញ។ នៅចុងក្រោយ យើងទទួលបាន
កុណ្ឌី២ និងមាត់កុណ្ឌីមួយ។

-កុណ្ឌីទី១ ៖ កុណ្ឌីនេះមានតួខ្លួនទំហំ ២៩ សង់ទីម៉ែត្រ និងកំពស់២៥ សង់ទីម៉ែត្រ។ អង្កត់ផ្ចិតរបស់មាត់ប្រវែង១២ សង់ទីម៉ែត្រ និង អង្កត់ផ្ចិតរបស់បតប្រវែង១២ សង់ទីម៉ែត្រ។ កុណ្ឌីមាន ក្មេងធំ ប៉ោង បាតមានក្បាច់ចិញ្ចៀន កវែង មាត់រីក និងមានផ្ទាមធ្ងតនៅលើមាត់។ ប្រវែងមាត់និងកស្មើគ្នា។ ផ្ទៃខាងក្នុងរលោង។ នៅលើក ក្មេង និងមាត់ មានលាបថ្នាំពណ៌ ក្រហម (ទេព សុខា ២០០៨)។

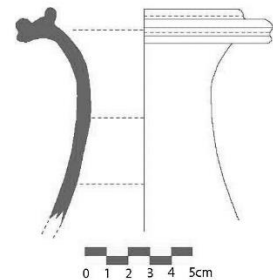

កុណ្ឌីទី១ យកពីស្ថានីយជើងឯក

-កុណ្ឌីទី២ ៖ កុណ្ឌីទី២មាន អង្កត់ ផ្ចិត តួខ្លួន២២សង់ទីម៉ែត្រ កំពស់២៥ សង់ទីម៉ែត្រ អង្កត់ផ្ចិតមាត់៨ សង់ទីម៉ែត្រ និងអង្កត់ផ្ចិត បាត៩ សង់ទីម៉ែត្រ។ កុណ្ឌី នេះមានរាងពងក្រពើ ស្មាមិនសូវធំ កវែង និងបាតមានក្បាច់ចិញ្ចៀន។

កុណ្ឌីទី២ យកពីស្ថានីយជើងឯក

មាត់កុណ្ឌី យកពីស្ថានីយជើងឯក

សន្និដ្ឋាន

គម្រោងបុរាណវិទ្យានៅដីសណ្តទន្លេមេគង្គ (Lower Mekong Archeaological Project-LOMAP) ដឹកនាំដោយលោកស្រី Miriam Stark នៅក្រុងអង្គរវប្បវិវេលគេសន្និដ្ឋានថាជារាជធានីរបស់ហ្វូណាននៅសតវត្សរ៍ទី៥នៃគ្រិស្តសករាជ។ កុណ្ឌាយកមកពីអង្គរវប្បវិទ្យានិងដំណាក់កាលវប្បធម៌ទី៣ មានកាលបរិច្ឆេទឆ្នាំ៣០០-៦០០នៃគ្រិស្តសករាជ (Bong Sovath 2003: 232) ប៉ុន្តែការសិក្សាស្រាវជ្រាវនោះមិនបន្តរកឃើញថាភ្នំកុណ្ឌនោះផលិតនៅទីណាទេ។ នេះបង្ហាញថាការសិក្សាស្រាវជ្រាវរបស់លោកស្រី Miriam Stark កន្លងមក មិនទាន់រកឃើញឡធុតកុលាលភាជន៍នៅសម័យមុនអង្គរទេ។

សម្បូរណ៍ព្រៃគុកគឺជាស្ថានីយបុរាណមួយ និងធ្លាប់ជារាជធានីរបស់ព្រះមហាក្សត្រខ្មែរ នៅសម័យមុនអង្គរ។ នៅទីនោះ មានប្រាសាទជាច្រើន និងកុលាលភាជន៍ក៏ច្រើនដែរ។ ក្នុងចំណោម កុលាលភាជន៍យកមកពីសម្បូរណ៍ព្រៃគុក មានកុណ្ឌខ្លះរកឃើញ ប៉ុន្តែមិនមានការបង្ហាញពីវត្តមាន ឡធុតកុលាលភាជន៍ណាមួយរកឃើញនៅឡើយទេ។

ស្ថានីយភូមិស្នាយ សន្មតថាជាស្ថានីយស្ថិតក្នុងយុគដែក និងបន្តរហូតដល់សម័យអង្គរ។ ដូចគ្នានឹងស្ថានីយដែលបានលើកឡើងខាងលើដែរ មិនមានការសិក្សាស្រាវជ្រាវណា

មួយបញ្ជាក់ពីវត្តមានឡនៅស្ថានីយនោះ។ លោក Tan លើកឡើងថា សម្ភារៈវប្បធម៌តួយ៉ាងកុលាលភាជន៍យកពីការកំណាយ និងអាយុកាលនៅសតវត្សរ៍ទី៦ និងបន្តដល់សម័យក្រោយ។ ដុតនៅសីតុណ្ហភាពខ្ពស់ តែផ្ទុយទៅវិញ យើងមិនបានរកឃើញកសុតាងឡណាមួយនៅឡើយទេ ដូច្នេះទាមទារឱ្យមានសិក្សាស្រាវជ្រាវថែមទៀត ដើម្បីធ្វើកាលបរិច្ឆេទកុលាលភាជន៍ទាំងនោះឱ្យច្បាស់លាស់ (Tan, 2003)។ ចំណែកលោក Jean Boisselier ក៏លើកឡើងថា មិនដែលរកឃើញឡនៅតាមតំបន់ដីសណ្តទន្លេមេគង្គទេ ដូច្នេះបច្ចេកទេសធ្វើឡប្រហែលមិនជាប់ទាក់ទងជាមួយការផលិតកុលាលភាជន៍ផ្ទុយក្នុងប្រទេសកម្ពុជាទេ។ លោកចង់បញ្ជាក់ថាការផលិតកុលាលភាជន៍ផ្ទុយនៅកម្ពុជាមិនមានការប្រើឡសម្រាប់ដុតនៅឡើយទេ (Boisselier, 1966)។ ចំណែកលោកស្រី Miriam Stark បញ្ជាក់ទៀតថា ពពួកកុណ្ឌគឺជាប្រភេទនាំចូលពីបរទេស ប៉ុន្តែកុណ្ឌយកមកពីអង្គរវប្បវិទ្យាជាប្រភេទផលិតក្នុងស្រុក (Stark 2000: 81-82)។ លោក Bhumadhon បង្ហាញដែរថា កុណ្ឌដំបូងៗដែលរកឃើញនៅលុពបូរី មានកាលបរិច្ឆេទក្នុងចន្លោះ ៥០០ឆ្នាំមុនគ្រិស្តសករាជ ដល់ ៥០០ឆ្នាំនៃគ្រិស្តសករាជ (Bhumadhon 1996: 7)។ លោកក៏សន្មតដែរថា មនុស្សមកពីតំបន់ខាងលិច

ប្រហែលមកពីឥណ្ឌា នាំយកកុណ្ឌិមកតំបន់
 លុតបូរី ហើយមនុស្សសម័យបុរាណប្រហែល
 ប្រើវាក្នុងការប្រើប្រស់ក្នុងពិធីសាសនាផ្សេងៗ
 ការចែកចាយកុណ្ឌិធ្វើឡើងពាសពេញតំបន់
 អាស៊ីខាងត្បូង និងអាស៊ីអាគ្នេយ៍។ ក្នុងទ្វីបអាស៊ី
 អ្នកបុរាណវិទូជាច្រើនជឿថា កុណ្ឌិកើតមុនគេ
 នៅឥណ្ឌានៅមុនគ្រិស្តសករាជ ក្រោយមកបាន
 រីកសាយភាយដល់តំបន់អាស៊ីអាគ្នេយ៍ ក្នុង
 ពេលឥណ្ឌាពង្រីកឥទ្ធិពលរបស់ខ្លួន (Malleret
 1960: 162-163, Groslier 1981: 14-15, Indrawooth
 1985: 49-50, Mourer 1986: 144-147, Bhumadhorn
 1996: 7)។

យោងតាមកាលបរិច្ឆេទជូនយកពីរ
 ឈ្មោះកំណាយនៅទីតាំងឡក្នុងស្ថានីយជើងឯក
 លទ្ធផលនោះបង្ហាញនៅក្នុងឆ្នាំ៣៩៤ ដល់
 ៥៤៤នៃគ្រិស្តសករាជ (សតវត្សរ៍ទី៤-៦)។ ដូច្នេះ
 យើងអាចសន្និដ្ឋានថា ឡកសាងនៅក្នុង
 រង្វង់សតវត្សរ៍ទី៤-៦។ យ៉ាងហោចណាស់ យើង
 អាចដឹងច្បាស់ថា សកម្មភាពផលិតកុលាល
 ភាជន៍នៅស្ថានីយជើងឯកអនុវត្តឡើងនៅក្នុង
 ចន្លោះសតវត្សរ៍ទី៤-៦នៃគ្រិស្តសករាជ។ តាម
 រយៈកាលបរិច្ឆេទខាងលើ យើងអាចសន្មតថា
 កុលាលភាជន៍ផុយយកពីជើងឯកដុតក្នុងឡ។
 កន្លងមកអ្នកស្រាវជ្រាវរកឃើញកុលាល
 ភាជន៍សម័យបុរេប្រវត្តិសាស្ត្រ និងសម័យមុន
 អង្គរជាច្រើន ប៉ុន្តែមិនទាន់មានការសិក្សា

ស្រាវជ្រាវរកឃើញកសុតាងអំពីឡដុតកុលាល
 ភាជន៍ផុយ ឬ ឡដុតកុណ្ឌិ ក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រ
 ប្រទេសកម្ពុជាទេ។

ស្ថានីយជើងឯកគឺជាស្ថានីយឡមួយ
 ដែលមានអាយុកាលស្ថិតក្នុងសម័យមុនអង្គរ
 ក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។ សម្រាប់ស្ថានីយឡក្នុង
 សម័យអង្គររកឃើញ និងសិក្សាស្រាវជ្រាវ
 ជាពិសេសនៅស្ថានីយឡនៅតំបន់អង្គរ
 ខេត្តសៀមរាប ប៉ុន្តែស្ថានីយឡទាំងនោះមាន
 កាលបរិច្ឆេទស្ថិតក្នុងសម័យអង្គរ (សតវត្សរ៍ទី
 ១០-១១-១២-១៣)។

កុណ្ឌិដែលរកឃើញនៅស្ថានីយជើងឯក
 មានរូបរាងប្រហែលគ្នានឹងកុណ្ឌិរកឃើញនៅ
 ស្ថានីយ ដែលរៀបរាប់ខាងលើ ទាំងស្ថានីយ
 ក្នុងប្រទេសកម្ពុជា និងស្ថានីយមួយចំនួនក្នុង
 តំបន់អាស៊ីអាគ្នេយ៍។ យើងគួរកត់សម្គាល់ថា
 កុណ្ឌិរកឃើញនៅស្ថានីយដ៏ទៃមិនមានកសុតាង
 បង្ហាញពីឡដុតទេ។ កុណ្ឌិស្ថានីយជើងឯកយក
 ចេញពីឡដែលមានអាយុកាលសតវត្សរ៍ទី៤-
 ៦។ ដូច្នេះ ស្ថានីយជើងឯកគឺជាស្ថានីយ ផលិត
 កុណ្ឌិ រកឃើញមុនគេបង្អស់ក្នុងតំបន់អាស៊ី
 អាគ្នេយ៍។ ស្ថានីយជើងឯកប្រហែលជាតំបន់
 ផលិត និងចែកចាយកុណ្ឌិដល់ស្ថានីយផ្សេង
 ទៀតក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជានាសតវត្សរ៍
 ទី៤ដល់ទី៦។

ឯកសារយោង

- Agency for Culture Affairs, Nara National Cultural Properties Research Institute, Japan, and the APSARA Authority, << Recent Research on Kilns Sites in the Agkor Area >>, in: ***Journal of Khmer Studies***. Udaya, APSARA Authority, Numer 1, April 2000, p. 217-234. - Bernard (H. Russell), ***Research Methods in Anthropology***, Second Edition, Almitara Press, London, 1995.
- Boisselier (Jean), ***ASIA DU SUD – EAST***, Tome. I LE CAMBODGE, Paris, 1966.
- Boisselier (Jean), << Les Anciennes Capitales du Cambodge >>, in: ***Cambodge. Revue illustrée Khmère***, No. 1, January 1953.
- Boisselier (Jean), ***Le Cambodge***, Tome I, Paris Édition A. et J. Picard et Cie 1966.
- Bong Sovath
2003 *The Ceramic Chronology of Angkor Borei, Takeo Province, Southern Cambodia*.
Ph.D. dissertation, Department of Anthropology, University of Hawai‘i at Mānoa.
- Briggs (L. Palmer), ***The Ancient Khmer Empire***, New Series-Volume. 41, Part. I, The American Philosophical Society, New York, 1951.
- Chandavij (Natthapatra), ***Chinese Ceramics from the Archaeological Site in Thailand***,
Department of Fine Arts, Bangkok, 1994.
- Cort, Louise Aliso
Khmer Stoneware Ceramics”, in: ***Asian Tradition In Clay***, Smithsonian Institution,
Washington, D.C.
- Fujiwara (Hiroshi), ***Khmer Ceramics from the Kamratan Collection. Introduction by Dawn F. Rooney***, Singapore, 1990.
- Indrawooth, Phasook
1985 *Index Pottery of Dvāravati Period*. Department of Archaeology, Silpakorn
University.
- Rooney (Dawn), ***Khmer Ceramics***, Oxford In Asia Studies In Ceramics, Singapore, Oxford
University Press, 1984.
- Stark, Miriam T.
1999 Social Dimensions of Technical Choice in Kalinga Ceramic Traditions.
In *Material Meanings: Critical Approaches to Interpreting Material Culture*,
edited by E. Chilton, pp. 24-43. University of Utah Press, Salt Lake City.

2000 Pre-Angkor Earthenware Ceramics from Cambodia’s Mekong Delta. *Udaya:
Journal of Khmer Studies* 1:69-90.

2001 Some Preliminary Results of the 1999-2000 Archaeological Field Investigations at Angkor Borei, Takeo Province. *Udaya: Journal of Khmer Studies* 2:19-35.

2001 **Cambodia**, in Encyclopedia of Archaeology: History and Discoveries/ edited by Tim Murray, 2001

- Tan, Heidi
2003 Remarks on the Pottery of Oc Eo. In *Art and Archaeology of Funan*. Orchid Press, Bangkok.
- Tep, Sokha
2008 Ceramics Conservation of Chueng Ek. Unpublished report at Ceramics Conservation Lab, Phnom Penh.
- Tharapong, Srisuchat and Amara, Srisuchat
1989 Introducing Buriram Ceramics and Kiln, in: *Journal of Silpakorn*, Vol. 32, No. 6.